

24.03.2014 г. / 19:43:35

Вяра

07.04 по еретическия, †25 март по църковния календар - Благовещение на Пресвета Богородица

**Слово за
Благовещение на
Пресвета
Богородица**

Свето Благовещение. Икона от XVII в. от остров Патмос. Когато се изпълнило времето и дошъл часът за избавление на човешкия род чрез Боговъплъщението, трябвало да се намери чиста, непорочна и свята девица, достойна да стане майка на безплътния Бог, която щяла да послужи за делото на нашето спасение. И такава девица се намерила - с непорочна чистота, най-чиста сред чистите, най-святая - пречистата и преблагословена Дева Мария, рожба на светите богоотци Йоаким и Анна, плод на родителски молитви и пост, наследница на царски и архиерейски род. Бидейки на свято място, в Соломоновия храм, самата Тя трябвало да бъде одушевена Божия църква. В храма, в светилището, в Светая Светих, влязла Тази, Която щяла да роди най-святото от

всички светии Слово". От висотата на славата на Своето царство, Бог видял смирението на Своята рабиня и Я избрал, предизбраната от всички родове за Майка на Своето предвечно Слово.

От достоверните свидетелства на светиите научаваме, че още преди архангелското благовещение по тайнствен начин Й било предвъзвестено, че ще послужи за въплъщението на Бог Слово. Като прекарала в храма около дванадесет години, Пречистата Дева се упражнявала не само в непрекъснато богомислие и молитва, и в ръкоделие, но и в четене на Божествените книги, назидавайки се в закона Господен ден и нощ. Светите Епифаний и Амвросий пишат за Нея, че се отличавала с необикновен ум, усърдно четяла и изучавала Божественото Писание.

Веднъж, когато била застанала на среднощна молитва, както имала обичай, и възнасяла към Бога тези свои пламенни желания, внезапно засияла необикновена светлина, която я озарила. От светлината се раздал глас, Който й казал:

- Ти ще родиш Моя Син!

Невъзможно е да се опише радостта, която преизпълнила светата Дева, и чувството, с което Тя се поклонила до земята, въздавайки на Бога Творец своята благодарност. Тъй Господ погледна унижеността на рабинята Си". Тази, която от любов към Бога желяела да служи на чистата Майка на Месията, се сподобила сама да бъде Негова Майка и Владичица на всяко създание. Тя получила това откровение на дванадесетата си година, две години преди обручението си, и пазила тайната до самото възнесение Господне. Разбрала, че девическата й утроба ще послужи за тайнството на зачатие и чакала времето, когато ще се изпълни това.

По свидетелството на свети Евод били изминали единадесет

години и започнала дванадесетата от пребиваването на Пресвета Дева в Соломоновия храм, а според Георги Кедрин Тя била на четиринадесет години, когато архиереите и свещениците взели да я наставляват по обичая на закона да се омъжи, като другите девизи, след като напусне храма. Тя им отвърщала, че още от пелени е обречена на Бог, че Нему е обещала да съхрани девството си и затова не може да се съчетае със смъртен. Нищо на света не било в състояние да я принуди да встъпи в брак, тъй като била посветила девството си на Своя безсмъртен Бог.

Архиереите се удивили на този обет, непознат дотогава, тъй като на земята още нямало девица, обещала пред Бога да съхрани завинаги девството си, и Тя била първата. Тогава започнали да се съветват как да постъпят. Не искали да Я оставят да живее при храма, нито да Я пускат зад вътрешната завеса, но в същото време не смеели да венчаят с мъж девица, която се е обещала на Бога, и недоумявали как да Я устроят богоугодно безбрачен, девически живот, без да прогневят Господа. За тях и едното, и другото било голям грях: да се принуждава за брак девица, която е дала обет за вечно девство пред Бога и да се държи в Светая Светих съзряла вече девойка. Свети Григорий Нисийски казва по този повод: Докато била още малка, иереите Я пазели, така както Самуил в храма, но когато достигнала съвършена възраст, те започнали да се съветват какво да правят с Нея, за да не разгневят Бога". Църковният историк Никифор Калист говори:

"Когато светата дева станала на възраст, свещениците се събрали на съвет как да Я устроят, за да не се окажат оскърбители на Нейното свято тяло, понеже се опасявали, че ще извършат светотатство, ако омъжат и подчинят на съпружеския закон Тази, която винаги е принадлежала единствено на Бог. Същевременно казвали, че не подобава на девица на нейните години да пребивава в светилището, че

законът не допуска това, че е недостойно и неподобаващо за светинята."

Застанали пред кивота на завета, помолили се усърдно, както разказва блаженият Йероним, и получили от Господа отговор да търсят достоен мъж, на когото да бъде поверена девицата под формата на брак за съхраняване на непорочното ѝ девство. Що се касае до това, как да намерят мъж, съветът Господен бил следният: да съберат безбрачните мъже от дома и потомството Давидово и да оставят жезлите им в олтара, и чийто жезъл разцъфти, на него да се повери светата дева.

Настъпвал празникът Освещаване на храма, въведен от Макавеите. Началото на празника било на 25 ноември, а отданието на 3 декември. Тогава в храма се стичал множество народ от околните градове. Дошли на празника и мъжете от рода Давидов, роднини на Дева Мария.

Георги Кедрин разказва, че великият Захария, светител и баща на Предтечата Господен, като събрал дванадесет безбрачни мъже от рода Давидов, сред които бил и свети Йосиф, мъж праведен и вече на пре-клонна възраст, взел жезлите им и ги сложил да престоят през нощта в светия олтар с думите: Господи Боже, яви мъжа, достоен за обручение с Девата!" На сутринта, когато свещениците заедно с дванадесетимата влезли в храма, намерили разцъфнал жезъла на Йосиф и върху него, както свидетелствува Йероним, била кацнала небесна гълъбица. Тогава всички разбрали Божието благоволение Девата да бъде предадена под попечителството на Йосиф.

Някои смятат, че и Пресветата Дева, която всячески се стараела да избегне обручението и се грижела за чистотата на своето девство, за да не ѝ бъде причинено някакво оскърбление, също била получила специално откровение, за да не се съмнява да отиде при своя роднина и обручник Йосиф,

мъж праведен, богоугоден и свят, не за плътско съпружеско съединение, а за устроено по Божий промисъл съхраняване на нейното девство. След обручението свети Йосиф получил от ръцете на свещениците в храма Господен Пречистата Дева за чисто и непорочно съжителство, което да запази непокътнат цвета на девството. Свети Йосиф бил не съпруг, а всъщност целомъдрен пазител на девството и опора в девическия ѝ живот, изпълнен с велика святост.

В дома на своя обручник Пречистата Дева продължавала да води същия живот както в Светая Светих. Упражнявала се най-вече в богомислие и молитва, в четене на божествените книги и в обичайната женска работа. За Нея домът на Йосиф бил като молитвен храм, от който не излизала, а пребивавала в уединение, пост и безмълвие, разговаряйки само с домашните, тоест с дъщерите на Йосиф.

Георги Кедрин разказва: "В дома на своя обручник Мария прекарвала времето в пост и избягвала да излиза сред народа, живеела с двете дъщери на Йосиф, с които понякога разговаряла, когато било необходимо, и то за малко."

В Евангелието на Лука се говори така за благовестието: "А на шестия месец бе изпратен от Бога Ангел Гавриил". Това бил шестият месец от зачатieto на свети Йоан Предтеча. Ангелът, който благовестил на Захария зачатieto на Йоан, в шестия месец бил изпратен да благовести на Пречистата Дева зачатieto на Христа. Изпратен бил в шестия месец, за да проиграе от радост в утробата на Елисавета шестмесечният Предтеча, усетил приближаването на Божията Майка.

"Бе изпратен от Бога Ангел Гавриил в галилейския град, на име Назарет". По онова време Галилея била езическа страна, макар отчасти населена и с израилтяни. Израилтяните я смятали за последна област и била презирана, понеже била населена с грешни и невярващи хора. Именно затова иудеите

казвали подигравателно: "Нима от Галилея ще дойде Христос?" "Изпитай и виж, че от Галилея пророк не се е явил". Ето защо и Назарет, който бил галилейски град, се смятал за най-нищожен, най-презрян и последен сред градовете. Говорело се: "От Назарет може ли да излезе нещо добро?"

Но да видим какво е било Божието благоволение. Къде пожелал Бог да бъде Неговата Пречиста Майка? Не в Иудея, не в светия и велик град Иерусалим, а в смятаната за грешна Галилея, в окаения Назарет, за да покаже, от една страна, че е дошъл на земята заради грешните ("не съм дошъл да призова праведници, а грешници към покаяние") и от неверните езичници да направи Църква на верните. От друга страна, да стане явно, че гледа милостиво на смирените, отритнатите и унижените, а не на гордите и знатните. Защото, когато Бог-Слово произволил да слезе от небето при грешниците, от висотата на Своята слава гледал къде те били повече. В Иудея видял иерусалимци, които смятали себе си за праведни и се изтъквали пред хората, а галилейците били презирани от всички и смятани за най-грешни. И тъй като подминал "святата" Иудея, Господ слязъл в считаната за грешна Галилея, подминавайки Иерусалим, този велик, почитан и прочут град. Слязъл в Назарет, бедно и презряно градче, избирайки последното място на този свят, като се смирил да приеме образа на раб и грешник.

Назарет бил онеправдан, но пък с каква велика благодат се сподобил! Другите големи израилски градове, превъзнасящи се до небето, не могли да се похвалят с такова нещо. Превъзнесената над светите ангели Дева, чиято утроба невместимият Христос-Бог направи по-пространна от небесата, живеела в Назарет. Там бил изпратен архангел Гавриил, там я осенил Светият Дух, там се въплътил Бог-Слово, защото, където има смирение, там засиява Божията слава. Гордите градове не били угодни на Господ, а смирените Му били

приятни. В безславния Назарет Той бил заченат, а в славния Йерусалим бил разпнат. В малкия Витлеем се родил, във великия Йерусалим Го предали на смърт. Господ се явява в смирените, а гордите го пропъждат от себе си.

Св. Андрей Критски пише следното за явяването на архангела пред Пречистата Дева:

"Бог повелява на един от най-приближените Си ангели да възвести тайната и в Своето величие вещае: "Гаврииле, иди в Назарет, галилейския град, в него живее една отроковица, Дева Мария, оброчена за мъж на име Йосиф. Иди в Назарет!" казва Господ. Но защо? Затова, защото Всевишният ще приеме възделената красота на девството като най-благоуханна роза от земя, обрасла с тръни. "Иди в Назарет!" за да се изпълни пророчеството, "че Той ще се нарече Назорей". Кой ще се нарече Назорей? Този, Когото впоследствие Натанаил нарича Син Божий и Цар Израилев.

Изпратен е Гавриил, на когото и по-рано е заповядвано да възвестява Божествените тайни, както пише ясно в книгата на пророк Даниил. "Иди в Назарет, галилейския град казва Бог на Гавриил, и благовести на Девата радостта, която някога Ева загуби. Внимавай да не Я смутиш, защото този твой поздрав е знак за радост, а не за печал, утеха, а не безпокойство."

Каква по-голяма радост за човеците от тази, че човешкото естество ще се съедини с Божието естество и по причина на това съединение в Едно Лице ще стане едно с Бога? Има ли нещо по-изумително от това, да видиш Бога, смирил се дотам, че да бъде носен в женска утроба? Какво поразително чудо! Бог, за Когото "небето. . . е престол, а земята подножие на нозете Му", Бог, за Когото небесата са тесни, Който заема с Отца престола на вечността да се вмести в девическа утроба! Какво по-изумително от това да видиш Бога в човешки образ,

неразделен обаче от Своето Божествено естество, и човешкото естество съединено с естеството на Своя Създател, за да се яви Бог съвършен и цялостен човек?

Като изслушал Божественото предназначение продължава свети Андрей Критски и получил заповед, която надвишавала силите му, Гавриил се намирал между страха и радостта. Съзнавал, че е недостоеен да изпълни Божествената повеля, но и не дръзвал да я наруши. Той се подчинил на Божия глас и отлетял за Назарет. Спрял се пред входа на Йосифовия дом. Сам, в недоумение, може би е разсъждавал така: "как да пристъпя към изпълнение на Божията заповед? Да вляза ненадейно и бързо? Но така може да смутя спокойствието на Девата. Да вляза бавно? Но тогава Тя, като усети присъствието ми, ще поиска да се скрие. Да почукам на вратата? Но това е несвойствено за ангелите, защото за безплътните не съществува нищо заключено, което да им попречи да влязат. Да отворя вратата? Но аз мога да вляза и при затворена врата. Да се обърна ли към Девата по име? Но така мога да Я изплаша. Най-добре е да вляза тихо и да Я поздравя кротко, както ми заповяда Този, Който ме изпрати. Какво да ѝ кажа първо? Да Я известя ли най-напред за радостното събитие, или да кажа, че Сам Бог ще се вмести в Нея, че Светият Дух ще слезе върху Й и силата на Всевишния ще Я осени? Най-напред ще Я известя за радостта, а сетне и за чудното тайнство. Ще се приближа и радостно ще Я приветствувам: радвай се! Весели се! Утеши се! Това ще бъде най-доброто начало на разговора. Тогава Тя няма да се изплаши и мислите ѝ няма да се смутят. Затова ще започна благовестието си тъй: първо ще ѝ поднеса радостната вест, така трябва да Я приветствувам, като Царица, понеже това е събитие за радост, време за веселие, царство на мира, съвет Божий за спасение, начало на утехата."

Виждате ли с какво страхопочитание пристъпва архангелът към Божествената девица, с каква трепетна почит се готви да

се приближи до Владичицата на света, как размисля предварително върху изпълнените с радост думи на благовестието, с които трябва да се обърне към Нея. Нека с благоговение да обърне внимание и на това, че той Я намерил вкъщи, в нейната стая, а не сред народа и гълчавата по улиците на града, не да се суети в домакинството, а да се упражнява в безмълвие, молитва и четене на книги, както ясно посочва това и иконата на Благовещението, която представя Дева Мария с отворена пред Нея книга, като доказателство за непрестанните ѝ занимания в богомислие и четене на божествени книги. Богомъдрите отци на Църквата предполагат, че когато небесният благовестител се явил пред Девата, Тя размишлявала върху думите на пророк Исаия: "ето, Девицата ще зачене" и премисляла как и кога ще стане странното и необичайно за девическото естество зачатие и рождение. Както посочва Георги Кедрин, Девата вече била известна чрез Божие откровение, че не друга, а Самата Тя ще послужи за тайнството и ще роди желанния Месия. Оттогава в Нея горела серафимска любов към Бога Творец и призовавала с молитва Неговото милосърдие, за да изпълни по-скоро Божественото Си обещание и пророчеството на Исаия. Казвала си с пламенно желание: кога ще настъпи дългоочакваното време и Създателят, като благоволи да приеме от Мен човешка плът, ще слезе от небето и ще се всели в Мен? Кога ще настъпи благословеното блаженство да стана Майка на Моя Бог? А докато това стане, сълзите ще ми бъдат храна ден и нощ. За горещо очакващите и краткото време е твърде дълго."

По свидетелството на свети Евод, след като прекарала четири месеца в дома на Йосиф, настъпил часът за възплъщението на Бог-Слово, възделен час от векове за целия свят, когато било положено началото на нашето спасение. И изпратил Бог един от небесните духове, предстоящи

непосредствено пред престола Му, архангел Гавриил, с вест за тайнството, скрито от векове и неведомо и за самите ангели - да благовести на Пречистата Дева дивното зачатие на Божия Син, надхвърлящо ума и човешкото естество.

Богомъдрите отци на Църквата предполагат, че когато небесният благовестител се явил пред Девата, Тя размишлявала върху думите на пророк Исаия: ето, Девицата ще зачене" и премисляла как и кога ще стане странното и необичайно за девическото естество зачатие и рождение. Както посочва Георги Кедрин, Девата вече била известена чрез Божие откровение, че не друга, а Самата Тя ще послужи за тайнството и ще роди желания Месия. Оттогава в Нея горяла серафимска любов към Бога Творец и призовавала с молитва Неговото милосърдие, за да изпълни по-скоро Божественото Си обещание и пророчеството на Исаия. Казвала си с пламенно желание: кога ще настъпи дългоочакваното време и Създателят, като благоволи да приеме от Мен човешка плът, ще слезе от небето и ще се всели в Мен? Кога ще настъпи благословеното блаженство да стана Майка на Моя Бог? А докато това стане, сълзите ще ми бъдат храна ден и нощ. За горещо очакващите и краткото време е твърде дълго."

Докато Пречистата Дева размисляла така и в тайника на сърцето Си възнасяла с пламенна, гореща любов богомислена молитва към Господа, ненадейно и тихо пред Нея застанал благовестителят архангел Гавриил. Свети Андрей Критски пише:

"Архангел Гавриил влязъл в дома и се запътил към вътрешната стая, която обитавала Девата, приближил се тихо до вратата, пристъпил вътре и с кротък глас се обърнал към Нея: "Радвай се, Благодатна, Господ е с Тебе!"

Съществуващият преди Теб сега е с Теб и скоро ще произлезе от Теб. Съществуващият преди вечността сега ще бъде подвластен на времето. О, безмерно човеколюбие!" - възкликва свети Андрей.

- О, неизповедимо милосърдие! Архангелът благовестува не изобщо радост, а радостта от възплътването на Твореца в Девата. Защото думите му: "Господ е с Тебе!" разкриват ясно присъствието на Царя, макар приел от Нея човешка плът, но ни най-малко не отстъпил от присъщата Му слава! Радвай се, тържествуваща, Господ е с Тебе! Радвай се, всечестно оръжие на мира, чрез което скръбната присъда, осъдила света на проклетие, се превръща в радостен призив за блаженство! Радвай се, наистина Благословена! Радвай се, най-възхитителна Дево! Радвай се, прекрасен храм на небесната слава! Радвай се, осветен дворец на Царя! Радвай се, чертог, в който Христос се обручи и съчета с човечеството!

Благословена си Ти между жените, Ти, Която бе предвидяна от пророческите очи на Исаия, който Те нарече Пророчица, Дева, книга запечатана! Благословена си наистина Ти, наречена от Иезекиил денница и врата затворена, през която мина Единият Бог! Благословена си Ти, Едничка, Която възлюбеният от Бога, Даниил, видя като планина и Която чудният Авакум нарече осенена планина, а царственият Твой прародител Давид пророчески възпя като Божия планина, планина тучна, планина, помазана с елей, планина, в Която е благоволил да се всели Бог. Благословена си Ти между жените, Ти, Която Захария, съзерцател на Божествените Тайни, видя като великолепен златен светилник, украсен със седем кандила, означаващи седемте дара на Светия Дух. Наистина си благословена Ти, Която вместиш и рая, и Едемската градина - Христа, Който след като произлезе от Твоята утроба, като извор на жива вода по неизказаното си всемогъщество напои с четирите евангелски струи цялото

земно лице."

Като чула приветствието на ангела, Девата се смутила от думите му и си казала: "Какъв ли е тоя поздрав?" Смутила се, но не се изплашила, понеже подобно посещение не било нещо ново, неочаквано и внезапно за Нея. Появата на ангела не можела да Я изплаши, защото била свикнала да общува дружески с тях още докато пребивавала в Светая Светих, където по думите на свети Герман, приемала ежедневно храна от ръцете на ангели. Смутила се от почуда, защото още не бил идвал при Нея ангел с такава голяма небесна слава, с толкова радостно лице и с преливащи от възторг думи. Смутила се, защото всичко това било ново за Нея, особено думите от необичайното приветствие: "благословена си Ти между жените", чрез което наредил Нея, Девата, в числото на жените. Смутила се в целомъдрието Си, но не се уплашила, понеже имала дръзновение и като надарена с благоразумие и мъдрост, размишлявала: Какъв ли е тоя поздрав? Какво ли иска да ми каже ангелът с това приветствие? Дали няма да ме въведе отново в храма Господен или ми носи от небето някаква нова храна? Дали Бог не ще Ми възвести чрез него нова тайна? Или ще ми помогне да разбере, понеже толкова много размишлявам, как Девицата ще зачене и ще роди Син"? Какво ли значи това приветствие?"

Тогава ангелът Й рекъл: "Не бой се, Мария! Не се съмнявай в предреченото от Исая за Девата. Ти си тази Дева, Която придоби благодатта да зачене безсеменно Емануил и да Го роди неизказано, както единствен Той знае. Ти се сподоби с Божията благодат заради изобилните Си добродетели и най-вече заради трите най-големи от тях. Ти доби благодат заради дълбокото си смирение, защото Бог на смирените дава благодат - "ето на кого ще погледна: на смирения и съкрушения духом". Ти придоби благодат с девствената Си чистота, защото Бог в свършената Си чистота желае да се

роди от пречиста и нетленна Дева. Ти придоби Божията благодат с пламенната Си любов към Него, защото Господ е казал: "обичам, които Мене обичат, и които Ме търсят, ще Ме намерят". А понеже Ти Го възлюби и се стремеше към Него с цялото Си сърце, то и придоби Неговата благодат и ще родиш Син, не простосмъртен, а Божествен Син, Син на Всевишния, Бог от Бога, роден преди вековете от Отца без майка. От Теб, Девата Майка, без баща, Той трябва да се въплъти. Името Му ще е чудно и неизразимо - ще Го наречеш Иисус, което значи Спасител, защото Той ще спаси света и ще бъде Цар, Чиято слава ще превъзхожда несравнимо праотца Давида и всички някогашни царе от дома на Яков. Царството му обаче не ще е временно, а вечно, нескончаемо в безброй векове."

Как ще бъде това, когато Аз мъж не познавам? попитала Мария ангела

Пречистата Дева вярвала на казаното от ангела, защото по силата на Божията благодат, с която била изпълнена, знаела, че ще роди Предсказания, за което била известена от самия Бог още докато пребивавала в храма. Не знаела само как ще стане това, по какъв начин Дева, непознала мъж, може да роди? Затова и попитала ангела: "Как ще бъде това?"

Разсъждавайки на тази тема, свети Григорий Нисийски от Нейно лице казва следното: "О, ангеле, кажи ми как ще стане самото рождение и ще намериш сърцето ми готово за извършване на Божественото произволение, защото аз желая такъв плод, но без накърнение на девството."

Свети Амвросий пише за същото: "Тя правилно попитала ангела "как ще бъде това?" Защото макар и да е чела, че Дева ще зачене, но не знаела по какъв начин ще се сбъдне предсказаното. Била чела наистина пророческото слово: "Ето, Девицата ще зачене", но как ще зачене, едва сега Й известява ангелът по време на благовещението."

Ангелът открива на Девата, че зачатие то ще бъде не както подобава на човешкото естество и както е обичайно, а свръхестествено, "защото когато Бог поиска, порядъкът на естеството отстъпва", че зачатие то ще се извърши със силата на Светия Дух - "Дух Светий ще слезе върху Ти, и силата на Всевишния ще те осени". (Лука 1:35).

Него ще приемеш в утробата Си и Той ще извърши в Теб неведомото зачатие. Онзи, Който от неодушевена пръст сътвори Адам, как няма да може от жива Дева да създаде жив Младенец? Щом Бог можа да създаде от реброто на Адам жената, какво ще Му струва да сътвори човек в девическа утроба? Всесилният Свят Дух ще направи така, че в Твоята пречиста утроба, Свята Дево, от плътта Ти, по тайнствен начин ще възникне плътта на безплътното Слово Божие. През Теб, вратата, запечатана в чистота и непокътната в девство, ще мине Господ, тъй както слънчевият лъч минава през стъкло и кристал, като Те освети и просвети с Божествената Си слава. Тъй че Ти ще бъдеш истинска Божия Майка, родила съвършен Бог и съвършен човек и нетленна Дева, както преди, така и по време, а и след рождеството. Това ще сътвори в Теб силата на Всевишния чрез слизането на Светия Дух. И като доказателство, нека Ти послужи знамението, че и Твоята роднина Елисавета, досега безплодна и вече на възраст, зачена син, защото така е угодно на Бога, Който прави невъзможното възможно. Защото, ако за хората е невъзможно - както нетленна дева да зачене и роди без мъж, така да зачене и роди жена бездетна и на години, то за всемогъщия Творец всичко е възможно, "защото у Бога няма да остане безсилна ни една дума" (Лук. 1:37). По Божий знак и неплодната старица зачена, и Ти, Дево, ще заченеш."

Като изслушала благовестието на ангела, Пречистата се преклонила пред волята на Господа с най-дълбоко смирение и със сърце, изпълнено от любов към Бога, отвърнала: "Ето

рабинята Господня, нека ми бъде по думата ти".

И в същия миг, чрез действието на Светия Дух, в светата Й утроба се извършило нечуваното зачатие, без плътска похот, но не без духовен възторг. В този миг Нейното девическо сърце се топяло в Божественото желание и пламъкът на серафимската любов изгарял духа Й и умът Й всецяло, сякаш в унес, потъвал в Бога, като се услаждал неизказано от Неговата благодат. В такова наслаждение на духа чрез съвършеното боголюбие и на ума от Боговидението се заченал Божият Син и "Словото стана плът, и живя между нас" като човек.

Ангелът, който по Божие повеление извършил благовестието, като изразил трепетно, с благоговеен поклон почитта си към Въплъщаващия се в девическата утроба и към Девата, приела в Себе си Бога, се завърнал при Престола на Господ Саваот, славейки с неописуема радост тайнството на Божието въплътяване заедно с всички небесни сили во веки. Амин.

ЧЕТИ-МИНУТИ НА СВ. ДИМИТРИЙ РОСТОВСКИ

Тропарь Благовещения

глас 4

Днесъ спасения нашего главизна и еже от века таинства явление: Сын Божий Сын Девы бывает, и Гавриил благодать благовестует. Темже и мы с ним Богородице возопиим: радуйся, Благодатная, Господь с Тобою.

Кондак Благовещения

глас 8

Взбранной Воеводе победительная, яко избавльшеся от злых, благодарственная восписуем Ти, раби Твои, Богородице, но, яко имущая державу непобедимую, от всяких нас бед свободи, да зовем Ти: радуйся, Невесто Неневестная.

Величание праздника Благовещения

Архангельский глас/ вопием Ти, Чистая:/ радуйся,/ Благодатная,// Господь с Тобою

Задостойник праздника Благовещения

глас 4

Благовестуй, земле, радость велию,// хвалите, небеса, Божию славу. Яко одушевленному Божию кивоту,/ да никакоже коснется рука скверных,/ устне же верных Богородице немолчно,/ глас Ангела воспевающе,/ с радостию да вопиют:/ радуйся, Благодатная,// Господь с Тобою.

† **ВИЖТЕ ОЩЕ**

Отстъплението от вярата наречено "нов стил"

ЗА СЪКРАЩАВАНЕТО НА ЛИТУРГИИТЕ, ТАЙНСТВОТА И ТРЕБИТЕ В НОВОСТИЛНАТА ЦЪРКВА

ЗА ПРЕМАХВАНЕТО НА ОГЛАШЕНИЕТО

ЗАЩО БОГ НИ ИЗОСТАВИ

ЗА КОРЕНА НА ЗЛОТО, ЗА НАЧАЛОТО НА ОТСТЪПЛЕНИЕТО НА РОДНАТА НИ „ЦЪРКВА“, ЗА

БЪЛГАРСКАТА СХИЗМА

Театърът на антихриста

ИСТИНАТА ЗА НАШИЯ НАРОД

Християнството на българите и техните владетели

ИДЕЯТА "ПРАВОСЛАВНИ БУДИТЕЛИ"

Православна ли е демокрацията

Народе, народе...

Защо се премахва вероучението

За старостилния икуменизъм

КОЙ СТОИ ЗАД ОТСТЪПЛЕНИЕТО

ДИСЕКЦИЯ НА ЧОВЕКООМРАЗАТА

ПАСТИРСКО ОКРЪЖНО ПОСЛАНИЕ ПРОТИВ МАСОНСТВОТО

Против юдомасонството

Изповедание на вярата

КЪДЕ СЕ Е СЪХРАНИЛО ПРАВОСЛАВИЕТО